

Tábori napló- Dömötör tábor Patca, 2009. július 12-18. (a csalán, a pajta és az úrállomás jegyében ☺)

1. nap - 2009. július 12. Vasárnap

UTAZÁS

Reggel 8 körül szedett össze a busz minket Paks különböző részeiről. Ezer hála, hogy nem kellett a sok cuccot elcipelni valahova messzire! ☺

Szekszárdon át mentünk, mert ott is volt két felszálló, aztán Kaposvár felé vettük az útirányt. Kb. fél 12-re értünk Patcára: a honlapon, és a tábor kiírásában lévő képek nem hazudtak, nagyon szép vidékre érkeztünk!

Megkezdődhetett a sátorverés (nem bántottuk a sátrakat, csak felállítottuk ☺), vagy az evés, attól függően, ki mennyire éhezett meg. A gyerekek nekiállhattak a játéknak is, kipróbálták a játszóteret, ismerkedtek egymással.

15 óráig a rendezkedéssel, játékkal telt az idő, akkor viszont megkezdődött a tábor lényege: elindultunk első kirándulásunkra!

A csalánosok kissé megréféáltak, de azért sikerült az erdőbe is bejutni, békákat megfigyelni. Ezzel előszeretettel foglalkoztak a gyerekek. A 3-4 km körüli túrát bő egy óra alatt teljesítettük, utána a Katica-tanya felfedezése következett.

Lovak és csacsik etetése, rohangászás a kukorica-labirintusban, kerékgörgetés, traktorozás, hancúrozás a Hancúr-pajtában: rengeteg változatos lehetőség volt.

El is telt gyorsan az idő, 18 órakor már vacsorát kaptunk. Finom bolognai spagettit. Utána is maradt idő egy kis játékra, majd fél nyolc körül visszamentünk a táborba. Szabadfoglalkozás, tisztálkodás következett, majd minden gyerek megkapta a saját térképét és naplóját.

21 órakor éjszakai, bogárnéző túrára indultunk. Ez csak részben volt sikeres: eleinte legalábbis nem igazán akartak mutatkozni a szentjánosbogarak, pedig igyekeztünk a lámpákat leoltva tartani. ☺ Aztán mikor hazaindultunk, valaki talált egyet, később az erdő szélén egy újabb példány került elő, majd csillagnézés közben egy harmadikat is megsejlelhettünk, ahogy az út melletti fűben pislákol. Valahogy így:

A csillagokról Fodor Peti „bácsi” beszélt nekünk, bár a gyerekek inkább haladtak volna tovább. Végül a nemzetközi úrállomást is megnéztük, ahogy fényes csillagként végigment az égen. Visszaérkezés után fogat mostunk, és célba vettük a hálósákokat, ahol aztán jóízűen (+én személy szerint fázósan) aludtunk reggelig.

2. nap - 2009. július 13. Hétfő

Az Első Nagy Túra napja

Reggel a gyerekek a reggelizés előtt/alatt/után a naplórassal foglalkoztak, amit Évi rajzos mackófejek 'képében' adott pontokkal jutalmazott, a gyerekek nagy meglepetésére.

A túra kiindulópontjához, Kardosfapusztához busszal utaztunk. Édes fiam (majdnem 10 éves) itt megjegyezte, hogy „Már megint túrázunk? Miééért?”. Lehet, hogy nem mondtam neki, hogy túratáborba megyünk??? Később mindenesetre már nem reklamált emiatt. ☺

A kardosfapusztai épület udvarán szép szarvas-szobor volt, amit a gyerekek egyből meg is másztak.

Nagy nehezen azért rá lehetett venni őket az indulásra is. ☺

Zselickisfaludra gyalogoltunk, majd onnan a vállalkozóbb kedvűek gyalog mentek tovább is, Szilvásszentmártonon át Patcára, ez a táv így 8 km volt körülbelül. (Páran a busszal mentek vissza a táborba.) Volt, aki nagyon sietett a célhoz közeledve, ketten (egyikük az egyik lányom) elfutottak, kis ijedséget okozva (nekem legalábbis), de szerencsére nem vesztek el, Albi elcsípte őket. ☺

Evés, pihenő után elindultunk a tanya előtt vezető úton egy geoláda megkeresésére. Az út egy szép szurdokban vezetett felfelé.

A domb tetejénél a fák között meg is találták a gyerekek a ládát, nagy volt az izgatottság! Utána visszasétáltunk, és hogy ne legyen túl kevés a napi km-adagunk, még a Katica-kalandösvényt is végigjártuk.

Kis pihenőre volt csak idő, utána irány megint a Katica-tanya, annak is a lovagvár része. A lovagi életről szóló beszámolót hallgathattunk meg, és az ehhez kapcsolódó kellékeket nézhettük meg, illetve próbálhatták fel a gyerekek: páncéling, sisakok, fegyverek.

A bemutató után ki is próbálhatták az íjászatot, a kardvívást és a birkózást is. Kissé ez elhúzódott, így a vacsora 7 körülre csúszott.

Este tábortüzet is gyújtottunk, ami fölött almát sütöttek a gyerekek, illetve a parázsló végű botokkal rajzoltak köröket, formákat a levegőbe. (Szerencsére nem égett meg senki, és semmi nem gyulladt fel.)

Újra megnéztük az űrállomást, láttunk műholdat is. Lassan sikerült aludni menni is. Az ég gyönyörű volt, nem annyi látszott a csillagokból, mint a városban – olyan volt, mintha az ég egy „inverz” mákostészta lett volna, jóél megszórva mákkal. ☺

3. nap - 2009. július 14. Kedd

Szarvas-farm, Bószénfa

Újra busszal indultunk el, kb. 6km-re közelítettük meg Bószénfát. (Sajna a táborban maradt a fényképezőgépem...) A hegytetőn megálltunk egy kilátónál, amit gyorsan meg is másztunk, aztán a fenti nagy kilengést érzékelve én gyorsan le is jöttem, „rossz anya” módjára a gyerekeimet otthagya. ☺ (Akik persze nem is velem mentek föl, és nekik nincs is tériszonyuk, mint nekem...)

A gyerekek Albival még megkerestek odafönn egy geoládát is, ami igazából egy 'geozokni' volt – azaz a zokniban volt elrejtve egy gyógyszeres dobozka, az volt a geoláda. Én inkább annak örültem, hogy lent lehetek a stabil talajon. ☺ Hamarosan lejött mindenki, párszáz métert mentünk még a busszal, utána folytattuk az utat gyalog. Kis ideig betonúton, aztán

földesen-sároson, végre az erdőben, hűvösebb időben. A sár azt jelentette, hogy békákat is lehetett nézni vagy fogni, már aki szereti fogdosni őket (akadt rá vállalkozó). Volt az erdőben egy olyan rész, ahol a fák alatt nem nagyon volt aljnövényzet, ott a gyerekek sokáig eljártak.

Lassan azért haladtunk is, egy mező után megint az erdőben, az addigi lejtős vagy vízszintes utat felváltotta az emelkedő. Utána újra lefelé mentünk, és be is értünk a faluba. A gyerekek egyből leültek az első ház előtti szép füves részen, de aztán meg lehetett győzni őket, hogy egy kis gyaloglás után a tóhoz érve kellemesebb lesz az ebédelés. Így is lett. ☺

A pihenő után elindultunk, útközben fagyiztunk egyet, aztán hamarosan a szarvas-farmra értünk. Mosdószünet után bementünk az állatsimogatóba, ahol Iciri és két másik dámszarvas várt ránk. Icirit nagyon jól meg lehetett simogatni, élt is a lehetőséggel az összes gyerek. Néhányan még a bökdösős szarvas-fiút is megsimogatták. A kerítés túloldalán levő vaddisznócsaládot is megcsodáltuk, aztán mentünk tovább.

Fent a hegytetőn a szarvascsordát láttuk messziről, aztán a dagonyánál megtaláltuk a két gímszarvast, Borit és Jocót is. Kicsit távolabb a kevésbé bátor társaik szaladtak, és pár muflon. Zsófi, egy egyetemista volt a vezetőnk: ő mondta előre, hogy Bori mindig követi a látogatókat, Jocó meg Borit, és így is lett. Kimásztak a dagonyából, és jöttek, szerencsére senkit nem sároztak össze nagyon. Ezután visszamentünk mosakodni, majd egy szép régi, és jó hűvös épületben a szarvasok életéről, agancsairól hallhattunk előadást, és láthattunk agancsokat (lapátos és ágas fajtát), szarvakat, kitömött állatfejeket és trófeákat. Én jobban szeretem az élő állatokat nézni, mint a kitömötteket, de az agancsok fejlődése számomra is nagyon érdekes volt. Lehetett vásárolni fából faragott kis figurákat, nyakláncokat, erre természetesen minden gyerek vevő volt ;-)

Ezután hazabuszoztunk, csak Kaposváron álltunk meg, bevásárolni másnapra (ezt a programot a következő napokban is megismételtük). Kis pihi, igény szerinti játék, zuhanyozás után megint a Katica-tanyára mentünk át: ezúttal pizzát készíteni!

A konyhás néni kinyújtotta a tésztát, a gyerekek pedig rárakták a feltéteket. Jó móka volt, tetszett nekik, csak sajna lassan sülték aztán a pizzák a konyhában. A kinti kemencében lett volna jó sütni, ott hamar elkészültek volna. Gondolom, a nagy meleg miatt nem gyújtottak benne tüzet. A pizzák finomak voltak, de valahogy mégsem sikerült a 20 pizzát mind felfalni a táborlakóknak - maradt másnap reggelire is.

Este a szokásos naplóírás, rajzolás, préselt levél-beragasztgatás volt a fő program, és persze jött az elmaradhatatlan úrállomás-nézés is. 10 körül már el is mentünk aludni.

4. nap - 2009. július 15. Szerda

Deseda-tó

A nap eleje a szokásos tisztálkodás-reggelizés-szendvicskészítés jegyében telt, és aki nem fejezte be a naplóját, azon is dolgozhatott.

9 után indultunk busszal, a Kaposvár melletti Deseda-tóhoz.

Egy ingatag hídon átmerészkedtünk a félszigetre, ahol megcsodálhattuk az arborétum szép növényeit, és geoláda keresésre is újra nyílt alkalom. Persze csak a csalános után. ☺

Utána visszamentünk a játszótérre, majd egy kis játék, pihenés után a nem rozoga ☺, de „statikailag gyenge” hídon visszaballagtunk, és a tó mentén elindultunk a strand felé, ami a tó másik végén volt. Nem kicsike a Deseda-tó, így gyalogoltunk egy pár órát. 2 óra (és kb. 7? km) után értünk a strandra, a gyerekek örömmel mentek fürödni.

Pihenésképpen jégkrémeztek is, és az elmaradhatatlan BEN10 parti sem maradt el.

Még egy kis fürdőzés után a busszal visszamentünk a táborba, onnan meg a tanyára, terményképeket készíteni. Ki lelkesen, ki kevésbé, de mindenki dolgozott, szép alkotások születtek.

Vacsora: krumplisztészta, amiből kivételesen még repetázni is lehetett, sokak örömére. Nekünk elég volt a 4 fél adag négyünknek, beosztottuk. ☺

Zuhanyozás után 9 órára mentünk át a Tanya parkolójába „távcsövezni”- sajnos én nem maradtam sokáig, mert Karinám bejelentette, hogy álmos, ott sírdogált, így visszamentünk a táborba. Ott persze nem aludni ment, hanem naplózott, csak később feküdt le, de amire aludt volna, már a többiek is megjöttek, így csak Kírával együtt aludt el ő is. A csillagnézésről meg lemaradtunk... ☺

Éjjel nagyon fúj a szél, már azt hittem, vihar is lesz, vagy csak egyszerűen a szél felkapja a sátrunkat, de aztán reggel ugyanott voltunk, mint este. (Viszont a fű, ami máskor vizes szokott lenni, teljesen száraz volt. Ennyi haszna mindenképp volt a szélnek!)

5. nap - 2009. július 16. Csütörtök

Szenna, falumúzeum; Kaposvár, Virágfürdő

Ezen a napon kivételesen nem busszal indultunk, hanem a fürdőzős cuccok buszra pakolása után gyalog indultunk Szenna felé.

Patca jó részén végiggyalogoltunk, és a KZ jelzésre kanyarodva az erdő felé vettük az irányt. Itt láttunk egy mókust, de nagyon magasan ugrált, és főleg fürgén, így lefotózni nem sikerült (elég volt észrevenni...). A földből előbújó gombák rendesebbek voltak, őket le tudtam fotózni. ☺

Az 5 km-es út vége felé szántóföldön mentünk, aztán kiértünk az útra, amit addig többször bejártunk már, csak busszal, Szenna és Patca között. Az út mellett kiállított cséplőgépen és mellette pihentünk kicsit, aztán mentünk a faluba.

A falumúzeumban megnéztük a református templomot a rengeteg szép festett fakazettával, majd végigjártuk a különböző falvakból összehordott régi házakat, megnéztük a szerkezetüket, berendezésüket. Régi mezőgazdasági gépekből is volt egy gyűjtemény, rackajuhok legelésztek, és még „szőlőfát” is találtunk. Körbeérve a temetőt nézhettük meg utoljára, aztán visszaértünk a templomhoz.

Ebédszünet, és a szatócsbolt „kifosztása” következett, édességeket, emléktárgyakat vehettünk. Ezután indultunk a kaposvári élményfürdőbe, amit a gyerekek már nagyon vártak. Ki is használták rendesen az időt, a legtöbben szinte végig csúszdázta, pancsoltak, kivéve a kötelező pihenő idejét, ami Ben10-zel és jégkrémezéssel telt leginkább. Késve indultunk, de azért sikerült vacsorára hazaérni. Utána Melinda túravezető ☺ még elvitt minket egy extra körre a Kalandösvényen, most az ellenkező irányban, mint első alkalommal.

Mikor visszaértünk, a gyerekek követelésére meglepetés-dinnye következett. A tábortűz, illetve a szalonnasütés demokratikus (kiabálós) vita után, ésszerűségi okokból másnapra halasztódott, és igyekeztünk korán aludni térni (nem nagyon sikerült).

6. nap - 2009. július 17. Péntek

Végállomás: Mesztegnyő, kisvasutazás

Az éjszaka nem tudom, mi történhetett, de valamelyik kutya folyton „harcolt” vagy másik kutyával (amit nem tartottam valószínűnek, mert csak 1 morgó hangot hallottam), vagy valami ’vadállattal’- ettől mindenféle képzeim lettek, hogy vaddisznó jár erre és ledönti a sátrat, meg hasonló balgaságok... ☺ Aztán sikerült aludni is, és reggel persze minden rendben volt, nem látszott, hogy bármi járt volna arra. A 3 puli is békésen aludt, kettő szinte a hamuban a tűzrakó hely mellett.

Korán ébredtem, talán az éjszakai ijedtségem hatására, de megérte: nagyon szép volt a tó, szinte tükörsima a felszíne, kissé párás, de nagyon szépen tükröződtek benne a tanya épületei- le is fotóztam őket. Próbálkoztam a madarakkal is, láttam egy ragadozó madarat meg sárgarigókat, de sajnos nem jöttek a közelembe.

Ez volt az utolsó teljes napunk, így ekként is tekinthető végállomásnak. Másrészt a reggeli buszozás után a célunk a kisvasút volt, melynek végállomása Mesztegnyő volt, erre utalna a cím eredetileg.

A 10 km-esre tervezett túrát az előző napok fáradtságára tekintettel Albi kicsit lerövidítette, így csak 8 km lett. Ez is jó lassan ment, sokat pihentünk közben. Szerencsére az út nagy része erdőben ment, néha homokos talajon, ahol elvileg homoki vipera is lehetett, így igyekeztünk az úton maradni. Viperaival mindenesetre nem találkoztunk.

Időben odaértünk az erdei kisvasút Felsőkak nevű megállójához, így a gyerekek játszhattak is, az anyukák meg ledőltek a padokra, és pihentek/aludtak. A gyerekeken is érződött a fáradtság, mert viszonylag sok volt a sírás, veszekedés. De az idő csak-csak eltelt, és megjött a kisvona!

Némi forgolódás, kocsirendezés után (mindez a kisvona részéről) fel is szállhattunk és elindultunk Mesztegnyő felé. Erdőn, réten át, tó mellett vezetett az út, szép tájat láthatott, akit nem ringatott el a vona. Páran így jártak a gyerekek közül. ☺

Mesztegnyőn pecsétet kapott a naplójába, aki kért, illetve naptárat, képeslapot vehettünk.

Hazafelé még megálltunk egy fagyira is. Aztán megálltunk még kétszer, mert a busz hűtővize el-elfogyott, a gyerekek ezt az időt is kihasználták a buszban mászkálásra, beszélgetésre (én ekkor is aludtam, amennyit csak tudtam).

Fél hétre megérkeztünk a Katica-tanyára, egyből vacsizni mentünk.

Az esti program: tábortűz, csapatvetélkedő és szalonna/virslisütés volt. A két csapat nagyjából egyformán teljesített, így mindenki kapott ajándékba Katica-tanyás pólót.

A sütögetéssel is jól telt az idő, bár páran mondták, hogy sokáig fent maradnak, szépen egyesével szállingózott el aludni a csapat kb. fele. Aztán a többiek is aludni mentek, hiába, azért fárasztó nap (sőt, hét!) volt mögöttünk!

7. nap - 2009. július 18. Szombat

Táborbontás, Kaposvári séta

Az utolsó napra az időjósok lehűlést, vihart ígértek, de reggel szerencsére még szép idő volt.

Reggeli után nekiálltunk a pakolásnak, aztán a sátrakat lebontani, a gyerekek pedig átmentek a tanyára egy utolsó játékra, paci-etetésre. Egy idő után érezhetően élénkülni kezdett a szél, de felhők nem nagyon voltak még akkor sem, amikor elindultunk.

Kaposváron megálltunk, és a sétálóutcában pancsolás, fagyizás, illetve a gyerekek részéről szarvas-körhintázás volt a program.

Fél 2 körül indultunk haza, én aludtam szinte hazáig, de ahogy fel-felébredtem, úgy láttam, nem én voltam egyedül így. ☺

Szerencsénk volt, mert ahogy leszálltunk, már kezdett itt is erősödni a szél, hamarosan megérkezett a vihar- addigra sikerült bevinni a cuccokat is a házba.

Nagyon jó volt a tábor, élvezték a gyerekek és a felnőttek is: a helyszín is tökéletes, a programok is jól szervezettek és érdekesek voltak.

Köszönjük!!! ☺